

B 29 om lempelse af grænseværdierne i EU for aflatoxiner i fødevarer kan jeg ikke umiddelbart støtte. Det skyldes dog udelukkende, at der er sået tvivl om, hvorvidt de rent faktisk har en stærkt forringende indflydelse på importen af jordnødder i Europa. Hvis det er sådan, at vi kan få en fuldstændig klar dokumentation for, at det koster en dramatisk forringet økonomisk vækst i ulandene, er jeg parat til at drøfte rimeligheden af at opretholde det beskyttelsesniveau. Men der er sået tvivl om det, og det fører mig til min tredje pointe.

Ordet kommission synes jeg lyder lidt voldsomt, men at der er brug for langt, langt mere kvalificeret dokumentation om virkningerne af alle de forskellige tiltag, vi gør her i Danmark og andre steder i EU, er helt indlysende. Vi havde en rigtig god bevilling til en undersøgelse, som handlede om WTO-reglernes betydning for ulandene. Det er faktisk det eneste sted i verden, hvor man har bedt et fødevarøkonomisk institut om at beregne konsekvenserne for ulandene af forskellige landbrugsordninger i EU og på WTO-plan, og det siger lidt om, hvor lidt der forskes i det område. Bevillingen er desværre blevet ophævet, men jeg vil sige, at jeg finder, det er langt det vigtigste at få dokumentationen på plads, så man kan føre den ind i de systemer, der allerede findes, og på den måde få lavet nogle afvejninger.

Hvis dokumentationen er der, og den er overbevisende, vil jeg godt vedstå, at der er tilfælde, hvor hensynet til ulandene for mig at se skal stå højer end hensynet til den europæiske forbruger, hvis vi er ude i marginalerne, sådan som SF antyder at vi er. Jeg føler mig bare ikke tilstrækkelig overbevist om det endnu, men principielt mener jeg godt, at man kan være i den situation.

Man kan sige, at jeg er sympatisk indstillet over for intentionerne i forslagene. Jeg synes måske ikke, det er de rigtige løsninger, SF har fundet frem til, men jeg kunne måske tænke mig at spørge ministeren, hvis hun har mulighed for at svare på det, om man overvejer at tage tråden op i regi af f.eks. Fødevarøkonomisk Institut. Det er nemlig et meget flot arbejde, instituttet har leveret over de sidste 2-3 år, det er helt enestående på europæisk plan, og jeg synes også, det virkelig er brugbart. Vi skal jo have hele diskussionen om den fremtidige udvikling, også i EU's landbrugsstøtte, så man burde overveje at fortsætte bevillingen og måske endda udvide den til nogle af de problemstillinger, som tages op her.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg vil kvittere over for hr. Lidegaard, for vi har jo sådan set også sagt, at problemkredsen er relevant, og at det er derfor, vi har interesseret os for den.

Jeg vil gerne spørge, om jeg hørte rigtigt, da hr. Martin Lidegaard sagde, at han er blevet usikker på bl.a. Verdensbankens antagelser, når det viser sig, at ensartede standarder pudsigt nok rent empirisk har ført til, at importen fra Afrika er faldet, mens den nærmest er eksploderet på de områder, hvor der er forskellige standarder. Der behøver ikke være nogen sammenhæng, men som Fødevarøkonomisk Institut netop har peget på, kunne vi måske tage som udgangspunkt, at hvis vi skal hjælpe udviklingslandene, skal det ske gennem markedsadgang, toldsatser, toldkvoter og direkte produktionsstøtte, som vi lidt tidligere i dag har afskaffet her i Danmark, mens vi først længere henne ad vejen skal kigge på de tekniske fødevarerstandarder.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er fuldstændig korrekt, at Fødevarøkonomisk Institut har peget på, at toldbarriererne er det største problem for ulandene i dag. Det er jeg helt enig med hr. Henrik Vestergaard i, men jeg er ikke sikker på, at det er et enten-eller, så hvis man går ind for det ene, kan man ikke gå ind for det andet. Jeg tror, der ligger nogle komplekse problemer på området, som vi bliver nødt til at tage rimelig seriøst.

Kl. 17.15

Jeg vil gerne sige ganske ærligt, at jeg ikke skal gøre mig klog på, om det er Verdensbankens eller de andres tal, der er de rigtige. Jeg ved, vil jeg sige, af bitter erfaring, fordi jeg har arbejdet med det i nogle år, at man kan gøre handelstal op på mange forskellige måder alt efter kategorier og ting og sager, og jeg er ikke nok inde i den konkrete sag til at kunne foretage den vurdering.

Men jeg kunne godt tænke mig, at vi generelt blev klogere på, hvad miljøstandarderne på forskellige produkttyper – typisk landbrugsprodukter, som ulandene selv kan producere – rent faktisk betyder for deres eksportmuligheder. Det ved vi ikke meget om, og det er jo derfor, at Verdensbankens rapport, som har stået ret alene i debatten, har fået så stor vægt. Om det så er helt urimeligt, tør jeg ikke vurdere herfra.